

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **M.I.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1.2.2012, č. j.

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 1.2.2012 výše uvedené značky zamítla žalovaná námitky žalobce proti svému rozhodnutí ze dne 3.11.2011 téhož čísla a toto rozhodnutí potvrdila. Rozhodnutím ze dne 3.11.2011 snížila žalobci důchod podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního pojištění, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony, tak, že od 8.12.2011 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši

dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Uherské Hradiště ze dne 25.10.2011 je žalobce invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 55 %.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky dne 9.12.2011, kde namítal, že jeho zdravotní stav nebyl správně posouzen, nebyly vzaty v úvahu záznamy ošetřující lékařky MUDr. K. a lékařské nálezy za poslední dva roky a častou infuzní léčbu. Dle názoru žalobce došlo k podstatnému zhoršení zdravotního stavu.

Žalovaná přezkoumala zdravotní stav v rámci námitkového řízení a v novém posudku o invaliditě vypracovaným žalovanou dne 26.1.2012 bylo zjištěno, že žalobce není již invalidní invaliditou třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ale jde u něho o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 55 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole X., oddíl B, položce 3, písm. c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity a pokles pracovní schopnosti byl stanoven ve výši 55 %. Bylo tedy rozhodnuto tak, jako v prvním stupni.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ze dne 29.3.2012, kde namítal, že jeho zdravotní stav měl být hodnocen podle kapitoly X, oddíl B, položka 3, písm. c). V podstatě opakoval důvody v žalobě tak, jak byly uvedeny v námitkovém řízení, tj, že nebylo přihlédnuto k lékařským nálezům, které předložil a jeho zdravotní stav se neustále horší a k žalobě připojil další lékařské nálezy. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvedl, přičemž soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 věta první s.ř.s.).

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobce přezkoumán posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Brno dne 19.7.2012 za účasti odborné plicní lékařky s posudkovým závěrem, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 1.2.2012 nebyl invalidní invaliditou třetího stupně, byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť šlo u něho o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo u něho o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.

Soud u jednání provedl důkaz výše citovaným odborným posudkem PK MPSV ČR v Brně i dávkovým spisem žalobce. Bylo zjištěno, že při kontrole invalidity 25.10.2011 byl zdravotní stav žalobce posouzen tak, že pokles pracovní schopnosti činil 55 % podle kapitoly X, oddíl B, položce 3, písm. c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění. Na základě tohoto zjištění vydala žalovaná rozhodnutí

ze dne 3.11.2011, kde mu od 8.12.2011 snížila invaliditu třetího stupně na invaliditu druhého stupně.

Dne 12.12.2011 podal námitky proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí, kde byl vypracován další zdravotní posudek 26.1.2012 s výsledkem, že je invalidní invaliditou druhého stupně a není invalidní invaliditou třetího stupně a hodnocen pokles pracovní schopnosti podle přílohy č. 359/2009 Sb., v platném znění byl podle kapitoly X, oddíl B, položce 3, písm. c) a činil 55 % tak, jak v prvním stupni. Na základě podané žaloby vypracovala posudková komise MPSV ČR v Brně nový posudek, jednání posudkové komise se žalobce nezúčastnil, omluvil se ze zdravotních důvodů. Byl posouzen jako pozorovatel analytik a v úvahu byly vzaty lékařské nálezy nacházející se ve zdravotní dokumentaci i lékařské nálezy přeložené žalobcem k žalobě. Posudková komise zjistila, že se žalobce od tří let věku léčí pro astma bronchiale a v posudku uvedla veškeré lékařské nálezy, z nichž její posuzování zdravotního stavu žalobce vycházelo. Posudková komise se seznámila mimo jiné i s lékařskými nálezy staršího data – alergologické vyšetření z 9.2.2009 Dr. K., vyšetření TRN klinika Brno Dr. K. z 23.3.2009 – souhrnně hodnotí stav před event. nasazením biologické léčby, která však nebyla žalobcem akceptována. Posudková komise dospěla po zevrubném prostudování podkladové dokumentace k závěru, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo astma bronchiale perzistující, těžkého stupně s přetrvávající lehkou až středně těžkou poruchou plicní ventilace se saturací krve kyslíkem kolem 99 % při zavedené medikaci. TK konstatovala potřebu opakování krátké hospitalizace v závěru roku 2011 pro zhoršení dušnosti, avšak při hospitalizaci byla zjištěná jen lehká ventilační porucha bez hypoxemie s rychlou úpravou stavu při infuzní terapii. Při pobytu v lázních došlo ke stabilizaci stavu dlouhodobě s příznivým efektem balneo terapie. Posudková komise považovala posouzení v námitkovém řízení za posudkově správné i po zevrubném prostudování námitek žalobce, které jsou uvedeny v žalobě. Jednalo se o astma bronchiale pod nedostatečnou kontrolou s rozmezím FEV1 v rozmezích 60-70 % náležitých hodnot s exacerbacemi v kterémkoliv týdnu. Nejednalo se tedy zatím o obtížně léčitelné astma s trvalou těžkou ventilační poruchou s hypoxemií, FEV1 nižší než 50 % náležitých hodnot s opakovanou nutností ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu – není tedy možno posuzovat dle položky 3d přílohy. Ostatní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu byla lehkého stupně.

Posudková komise tedy považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole X, oddíl B, položka 3, písm. c)), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60 %. Posudková komise z výše uvedených důvodů volila střední položku tj. 55 % a v hodnocení vzala v úvahu hodnocení všech postižení uvedených v diagnostickém souhrnu. Posudková komise tedy hodnotila již potřetí stejným způsobem tak, jak byl hodnocen zdravotní stav lékařem OSSZ, v námitkovém řízení a následně posudková komise.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů napadený výrok rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., účinného od 1. 1. 2010 je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. 2. výše uvedeného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle odst. 4. výše uvedeného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření.

Bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl hodnocen správně, což jednoznačně prokázal posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 19.7.2012, když posudková komise závěrem svého posouzení stanovila konečnou míru poklesu pracovní schopnosti na 55 %. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce stejně jako lékař OSSZ v Uherské Hradišti, stejně jako lékař posudkové služby v rámci námitkového odvolacího řízení. Z hodnocení vyplývá, že žalobce již není invalidní invaliditou třetího stupně, ale pouze invaliditou druhého stupně. Vzhledem k tomu, že posudková komise hodnotila zdravotní stav stejně jako v předchozích řízeních, stanovila také pokles schopnosti stejně, soud konstatuje, že žalovaný správní orgán postupoval v souladu s platnými právními předpisy vztahujícími se k projednávané věci. Vzhledem k tomu, že soud neshledal postup žalovaného správního orgánu nesprávným, žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. na základě přesvědčivého, úplného a celistvého posudku PK MPSV ČR v Brně.

Nad rámec řízení soud uvádí, že pokud by u žalobce po datu vydání napadeného rozhodnutí se prokázalo podstatné zhoršení zdravotního stavu, je zapotřebí na základě podrobnějších vyšetření, z nichž toto zhoršení zdravotního stavu bude vyplývat, podat si novou žádost o invalidní důchod event. třetího stupně.

Soud rozhodl v souladu s judikaturou NSS, dle něhož požiteli dávky, jehož nárok je odvislý od posouzení zdravotního stavu, lze při zjištění, že jeho zdravotní stav již nadále neodůvodňuje trvání nároku na dávku v přiznané výši a tím i související nárok na její výplatu, tuto dávku snížit. V tomto případě se jedná o snížení důchodu podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění platných předpisů a podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního pojištění, ve

znění pozdějších předpisů a některé další zákony, tak, že od 8.12.2011 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně (rozsudek NSS ze dne 15.4.2008, č.j. 6 Ads 115/2006-70). V projednávané věci proto soud neshledal pochybení ze strany žalovaného správního orgánu a rozhodl tak, jak je výše uvedeno.

Žalobce ve věci úspěch neměl, žalovaný správní orgán náklady řízení nepožadoval, soud proto rozhodl o nákladech řízení tak, že je žádnému z účastníků nepřiznal (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. září 2012

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně